

колико какавъ Камчадалацъ сбирку Србски народниѣ песама. Жалостнимъ судьбама и искусствама више столећа научени, туђимъ подсмѣіомъ раздражени, своіомъ штетомъ опамећени, любопытствомъ, ѣзикоиспитиванѣмъ повѣстницомъ и другимъ ученимъ занимањима натерани, одкровенѣмъ важни стародревности побуђени, изданѣмъ дивни народниѣ песама намамлѣни, почели су Славјани у последнѣмъ времену еданъ другогъ бољма взирати, сами себе, своя племена и нарѣчјя, своя преимущества и недостатке, свою срећу и несрећу, свою прошлость, садашњость и будућность познавати, и студъ в пређашня тавна слутня кодъ нѣи прешла учисту свестъ: да су они сви само еданъ народъ и да еданъ ѣзикъ имаю. Славјани су се прибривали и тимъ су нашли, да су еданъ найвећи у Европи народъ, и ово преброєнѣ дало имъ в познати силу нѣинову, коя в опетъ оно човеку урођено чувство у нѣима пробудила, коя ячегъ съ потайнимъ стыдомъ отоме извешћує, да в самой природи противно, ако онъ иза слабѣгъ стои, и текъ нѣму слѣдує, и коєга іошнѣ позива, да се нѣскости не предає коя в за нѣга срамна а за човечество шкодљива. Мали народи мале одговоре, велики народи велике одговоре даю на судилишту света. Ове мало по мало нехотице духомъ времена оживљѣне идее и чувствованя све су више у дешавале душе къ тихомъ чезненю за међусоб-